

Misforstaaelse fra det ærede Medlems Side. Jeg for mit Vedkommende har udtalt min Sympati for den Tanke, som det ærede Medlem fremdrog, men hævdede udtrykkelig, at et saadant Ændringsforslag da maatte have været stillet af det ærede Parti under Jordlovenes Behandling og ikke under Behandlingen af et Forslag, som ikke har noget med den Sag at gøre. Det højeste, man kunde være gaaet til i Udvalget, havde været at rette en Henstilling til Ministeren derom; men jeg sagde udtrykkelig, at en saadan Henvendelse kunde vi fra vor Side ikke tiltræde, undtagen der var Enighed indenfor Udvalget om at rette en saadan Henstilling. Da denne Enighed ikke kunde frembringes indenfor Udvalget, kunde vi selvfølgelig ikke gaa sammen med de Radikale og Socialdemokraterne om at rette en saadan Henstilling til Regeringen. Kun dette for nærmere at forklare, hvorledes Sagen ligger.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg takker for den Behandling, Lovforslaget har faaet i Udvalget, og kan tiltræde de af Udvalget stillede Ændringsforslag. Derimod kan jeg ikke tiltræde Mindretallets Ændringsforslag under Nr. 2, idet jeg maa fastholde den Betragtning, jeg gjorde gældende ved Lovforslagets første Behandling, og som jeg ligeledes har gjort gældende i Udvalget, at disse Parcellaan er en nødvendig Del af Lovforslaget, og jeg kan ikke give Afkald derpaa. Der indvendes mod disse Laan, at de kan komme til Anvendelse til Oprettelse af Jordbrug, som er noget større end almindelige Husmandsbrug, men det er jo noget, der ligger i hele Lovforslagets Tankegang. Lovforslaget er udgaaet af Ønsket om at fremme Udstykningsagen ved at tilvejebringe mindre Jordbrug, idet man mener, at i mange Tilfælde vil Jorder, der nu er samlede under større Jordbrug, kunne anvendes paa en økonomisk bedre og rigtigere Maade ved en saadan Udstykning. Derimod er dette Lovforslag ikke nogen særlig Foranstaltning til Oprettelse af Husmandsbrug, dertil har vi Husmandsloven og andre lignende Love. Med Hensyn til den Henstilling, som man har ønsket rettet til Regeringen, og som Flertallet ikke har kunnet tiltræde, maa jeg sige, at en saadan Henstilling kan ikke imødekommes under Behandlingen af nærværende Lovforslag. Henstillingen skulde rettes til Regeringen i Almindelighed, og Landbrugsministeren har jo allerede udtalt sig derom.

Ordføreren (Thorhaug): Naar det er blevet sagt fra Mindretallets Side, at Udvalget ikke har villet være med til at rette en Henvendelse til Regeringen, skal jeg dertil sige, at vi har ikke villet det af den Grund, at dette ikke hørte hjemme under Behandlingen af dette Lovforslag. Naar det dernæst siges, at de, der er daarligst stillede, ikke kan komme i Besiddelse af Jord efter dette Lovforslag, maa jeg sige, at det er vor Opfattelse, at Lovene af 4. Oktober 1919 og 22. Juni 1917 giver dem, som virkelig selv vil sætte noget ind paa at komme i Besiddelse af et Hjem, Muligheden for at opnaa det. Ved alle Forhandlinger om de nævnte Love har vi ment, at de, der ved Hjælp af disse Love vilde søge at komme i Besiddelse af Jord til eget Hjem, maatte have sat saa meget ind paa det, at de selv kunde udrede den Tiendedel, der forlangtes, i Forbindelse med, som der yderligere blev sagt, hvad de kunde skaffe sig ved sammensparet Tilid. Vi ved jo, hvordan Loven har været praktiseret, at adskillige, som ikke selv har været i Besiddelse af det Beløb, der forlangtes, netop er blevet hjulpet til at faa begyndt; og jeg vil som Husmand sige, at saa meget bør vi forlange af de Folk, som ønsker at faa fat i Jord paa de Betingelser, der nu fra Statens Side bydes dem.

Jacob Christensen: Det ærede Medlem Hr. Ulrich søgte at rokke ved de Udtalelser, jeg har fremsat angaaende den desværre alt for korte Tid, hvori de Konservative stillede sig velvilligt overfor det af os fremsatte Forslag, men Velvillien var paa et vist givet Tidspunkt ret betydelig, og Anfægtelserne i Retning af, at denne Henstilling ikke hørte hjemme under det foreliggende Lovforslag, var forsvundet for en Stund, idet det ærede Medlem endogsaa selv nedskrev nogle Linier, som han mente indeholdt den Henstilling, der skulde rettes til Regeringen. Men der var altsaa stærkere Kræfter i Bevægelse, som hindrede, at de gode Hensigter resulterede i et Forslag, og det er det, jeg har udtalt Beklagelse af ved denne Lejlighed.

Den højtærede Finansminister har jo igen i Dag forsikret, at Laanebestemmelsen i dette Lovforslag ikke særlig tog Sigte paa at hjælpe de mindre bemidlede, men havde et ganske andet Formaal. Ja, det er vi ikke i Tvivl om, og vi kunde ogsaa godt være med til at fremme dette Formaal, idet det maaske nu og da kunde